

mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Hvad endelig angaar Spørgsmaalet om at forbyde Børnearbejde og Hjemmearbejde, forekommer det mig, at det vilde være et stærkt Stykke, om Lovgivningen skulde forbyde Hjemmearbejde. Det maa dog være den enkeltes Sag at afgøre, om han vil arbejde hjemme, det er dog bedre, at Folk arbejde, end at de gaa ledige paa Torvet. Og hvad Børnearbejdet angaar, har vor Lovgivning jo Bestemmelser, der regulere dette Forhold.

Jeg ser altsaa ikke, der er nogen Anledning for Folketinget til at henvise dette Andragende til Konseilspræsidenten, hverken af formelle Grunde, da Fremgangsmaaden ved Indbringelsen af Andragendet er urigtig, ej heller af reelle Grunde.

Justitsministeren (Bülow): Et Mindretal foreslaar at henvise Andragende under Nr. 8 til Justitsministeren og Kultusministeren. Dette maa jeg fraraade. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) gjorde ganske rigtig opmærksom paa, at der i dette Andragende indeholdes adskillige Ting, som hverken vedrøre Regeringen eller Rigsdagen, og alene dette kunde være Grund til ikke at henvise Andragendet i sin Helhed til de nævnte Ministerier. Men foruden de af det ærede Medlem nævnte Ting skal jeg gøre opmærksom paa en Bestemmelse, der ganske vist ikke hører til dem, Andragerne særlig henlede Opmærksomheden paa, men som dog indeholdes i Andragendet. Det er nemlig Punkt 8, hvor „Kongressen henstiller til Pressen i alle Lande at indrette en særlig Rubrik i Bladene for Dyreværnet, hvori Meddelelser fra de forskellige Lande kunne optages.“ En saadan Bestemmelse er der overhovedet intet Ministerium, som kunde gøre noget ved.

Med Hensyn til de Bestemmelser, der kunne vedrøre Regering og Rigsdag, er Forholdet det, at de ikke alene vedrøre Justitsministeriet og Kultusministeriet, men flere af Bestemmelserne vedrøre ogsaa andre af Ministerierne, f. Eks. Punkt 4, der gaar ud paa, at Kongressen er af den Mening, at udtjente Militærheste ikke bør sælges, men bør dræbes, da de paa Grund af deres Legemsbygning og tilvante Liv ikke egne sig til Trækbrug. De Heste, der af en eller anden Grund ikke mere kunne gøre Tjeneste som Militærheste, men endnu ere i Vigueur, kunne sælges paa den Betingelse, at vedkommende behandler dem forsvarligt, giver dem Ar-

bejde efter deres Evne og ikke lader dem gaa i Handelen. En saadan Bestemmelse kunde jo henvises til Krigsministeriet, men det er for øvrigt noget, der ikke kan afgøres ved Lov, det kunde aldrig blive andet end en rent administrativ Bestemmelse, noget, som Krigsministeren kunde have sin Opmærksomhed henvendt paa i de paa-gældende Tilfælde.

Der er dernæst andre Bestemmelser, som hverken vedrøre Kultusministeriet eller Justitsministeriet. Der er f. Eks. den, at Regler skulde fastsættes om, hvorledes Dyr kunne transporteres paa Jernbanen. Det maa da være en Bestemmelse, der vedrører Ministeriet for offentlige Arbejder. Ligeledes tror jeg, at der er en Bestemmelse, der vedrører Landbrugsministeriet. Om dem, der vedrøre Justitsministeriet, kan jeg sige, at de konkludere alle sammen deri, at der skal være Straffebestemmelser for Dyrplageri. Jeg vil hertil bemærke, at naar man skal til at lovgive angaaende Dyrplageri, er der naturligvis Bestemmelser, som man, uanset om dette Andragende bliver henvist til Ministeren eller ej, vil have for Øje. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) oplyste, at der var sket Henvendelse til Straffelovkommissionen om selve Begrebet Dyrplageri, navnlig i Relation til Kuperingen som en særlig fremtrædende Art deraf. Der er Spørgsmaalet altsaa under Behandling, man har udtrykkeligt henledt Opmærksomheden paa Dyrplageriforbrydelser, og jeg tvivler ikke om, at Straffelovkommissionen beskæftiger sig med den Sag.

Om Afslutningen af Straffelovkommissionens Arbejde har jeg før udtalt mig, og vel ere de Forventninger, som jeg har næret, ikke fuldt ud gaaede i Opfyldelse, men efter Konference med Straffelovkommissionen kan jeg meddele, at Kommissionen er lige ved Afslutningen af sit Arbejde, saaledes at Betænkningen kan gaa i Trykken med det allerførste. I denne Kommissionsbetænkning vil vistnok kunne findes Forslag angaaende de Forhold i det foreliggende Andragende, som vedrøre Justitsministeriet, nemlig Straffebestemmelser for Dyrplageri i de forskellige Former, hvori dette kan fremtræde. Thi det kan jo ikke alene fremtræde paa den Maade, som det ærede Medlem fra Odense (Marott) henlede Opmærksomheden paa, ved Kupering, det kan ogsaa fremtræde ved Slagtning og Eksport af Dyrene. Hvorvidt der nu findes den Slags detaljerede Bestemmelser i Straffelovkommissionens Forslag, er jeg selvfølgelig ganske